

Vindommens Småbåtssällskap

Historia

Bengt Isaksson

Föreningshistoria

Vindommens Småbåtssällskap

1980-1998

Vindommens Småbåtssällskap

Vindommens Småbåtssällskap (VSS) är en ideell förening som bildades hösten år 1980. Sällskapetets uppgift är att främja intresset för sjösport och verka för att möjligheter skapas och bibehålls.

Idén med att bilda en båtklubb väcktes en mörk höstkväll av Bengt Isaksson, Göte Edstrand och Sonja Palmberg. De tre hade en tid diskuterat olika möjligheter till att förbättra fritidsverksamheten inom den södra kommundelen. Valet att skapa en aktivitet med anknytning till sjön föll sig naturligt med tanke på de talrika sjöarna i omgivningarna. Intresset visade sig vara stort och redan vid starten hade föreningen 56 medlemmar. Till styrelseledamöter år 1980 valdes ordförande Bengt Isaksson, vice ordf Sven-Erik Karlsson, kassör Göte Edstrand, sekreterare Inger Lajing och ledamot Sonja Palmberg. Av dessa fem ledamöter sitter fortfarande ordf Bengt Isaksson och sekr Sonja Palmberg kvar i styrelsen år 1988 d v s i skrivandets stund. De övriga tre är ledamot Magnus Carlsson, vice ordf Arne Karlberg och kassör Tuija Törnå/Larsson .Medlemsantalet har under åren som gått ständigt ökat och är ca 250 år 1988.

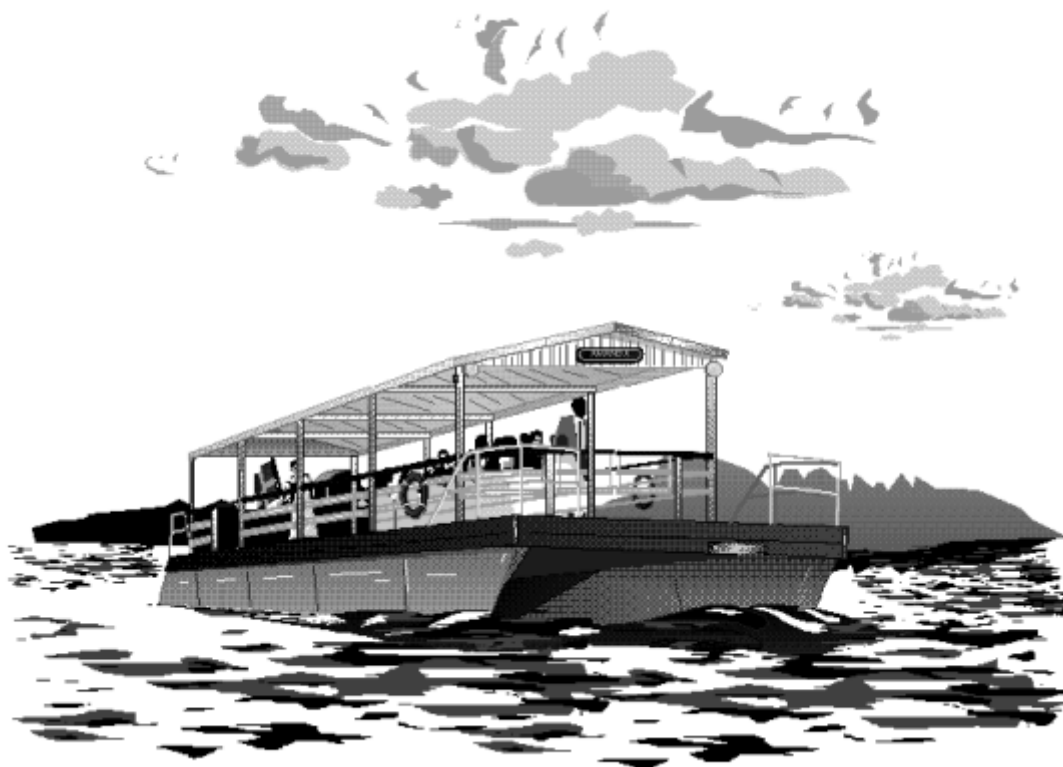
Sjön Vindommen är Tjustbygdens största sjö med sin 1400 hektar stora yta och kanske en av de vackraste. Således blev valet av sjö inte så svårt när Arne Karlberg föreslog en holme i Fallaviken, vid sjön Vindommen, som en lämplig plats för föreningens aktiviteter. Markägarna, familjerna Solvestad, tillät att föreningen fritt skulle få disponera holmen och intilliggande mark. Holmen var helt överväxt av buskar och träd. Vägen var inte framkomlig med bil.

Under årens lopp har träd fällts och buskar och vass rensats bort. Bryggor har tillverkats och bilväg samt en badplats gjorts i ordning. En gammal fallfärdig bod har reparerats och blivit klubbstuga samt ett nytt förråd har byggts.

Amandas Öga

Efter flera förfrågningar från utomstående om föreningen kunde anskaffa en handikappanpassad båt, togs beslut om att bygga utflyktsbåten Amanda. Båten konstruerades av Bengt Isaksson. Många timmars frivilligt medlemsarbete resulterade i en båt som var 9 x 4 meter och flöt på 40 plasttunnor. Båten kunde sjösättas vid midsommartid år 1989. Efter fyra säsonger byggdes Amanda om av fem utsedda medlemmar, vilka var Björn Adolfsson, Magnus Carlsson, Roger Hjalmarsson, Bengt Isaksson och Steve Johansson. Plasttunnorna ersattes med två 12 meter långa aluminiumskrov, vilka tillverkades hos Steve Johansson på företaget Hannäs Smide & Montage. Däcket utökades till ca 12 x 5 meter. Amanda har plats för 25 passagerare och sköts av två besättningsmän. För att få framföra båten så har fem besättningsmän certifierats av Sjöfartsverket. Intresset för sjöutflykter med den unika båten har varit påfallande stort och många turer görs varje år.

Utflyktsbåten Amanda

Utflyktsbåten Amanda har fått sitt namn efter klubbholmen som kallas Amandas öga efter en sägen. Prästen i församlingen, troligen Per August Arnman, var ute och rodde med tvenne damer på 1880-talet. Damerna var döttrar till Johan Magnus Andersson i Solvesta och hette Amanda och Augusta. När de passerade holmen frågade prästen vad den hette. Då holmen inte hade något namn, så föreslog prästen att den skulle heta Amandas öga, ty han hade ett gott öga till Amanda.

Tänk, det skulle prästen ha vetat att det ett århundrade senare skulle bli flera hundra som skulle ha ett gott öga till Amanda!

Förutom ett oräkneligt antal arbetsaktiviteter främjar föreningen vattenskidsport, fiske, båt och badliv. Även en del vinteraktiviteter förekommer. En viktig ledstjärna inom verksamheten är att anläggningen skall vara välskött och skräpfri. Föreningen har också intresserat sig för händelser kring Vindommen, både i nutid och forntid, vilka samlats i en skrift skriven av Sonja Palmberg.

VSS knöt redan vid föreningsstarten ett avtal med Vindommens fiskevårdsförening, som sedermera ombildats till ett fiskevårdsområde, om en förmånlig avgift för fiskekort.

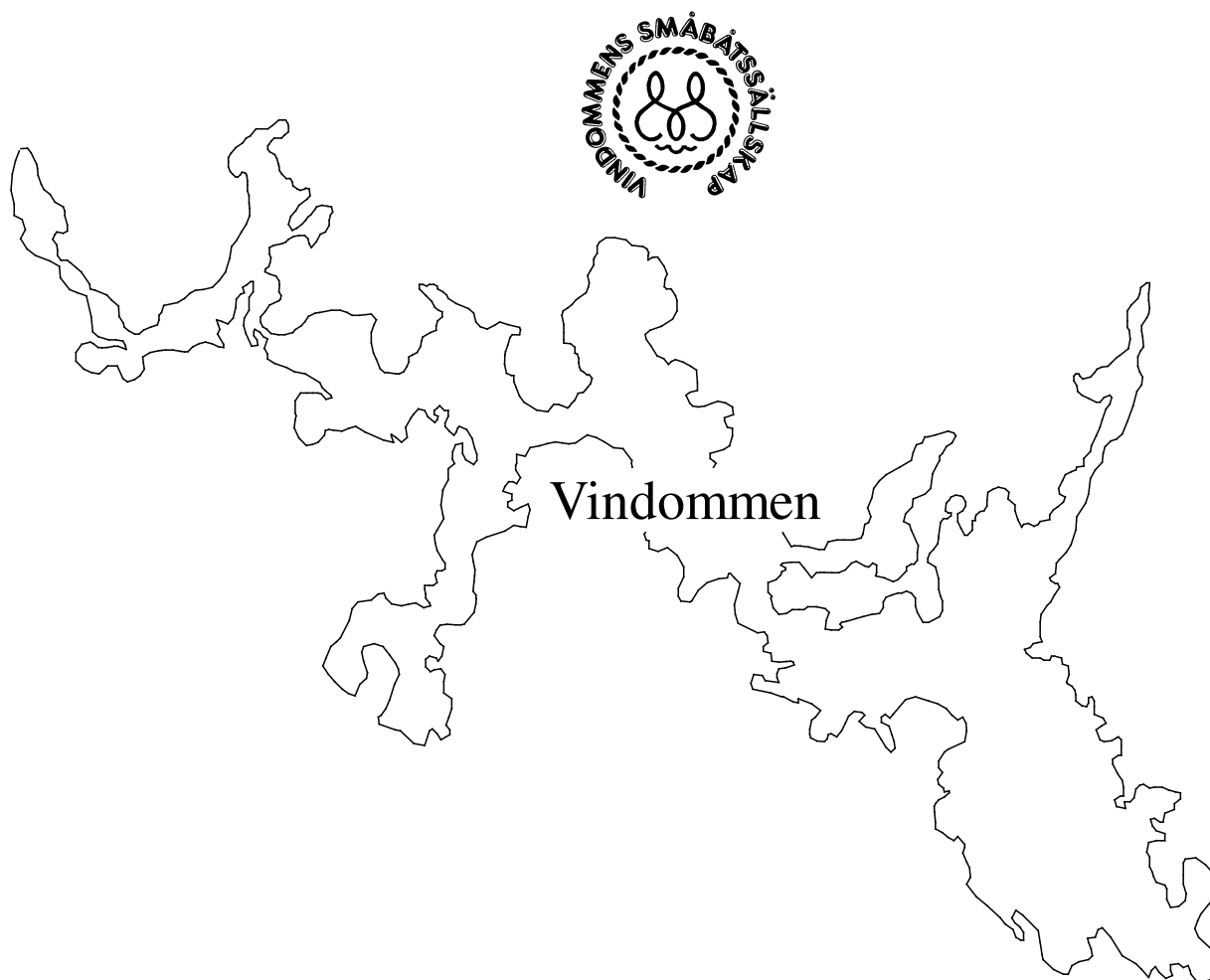
Utöver den vanliga medlemstillsynen av anläggningen har också ett samarbetsavtal slutits med ett vaktbolag, vilka i gengäld har tillgång till anläggningen.

Ända sedan starten av föreningen, har anläggningen förbättras varje år genom stora ideella arbetsinsatser. Vissa medlemmar har även skjutit till betydande ekonomiska medel ur egen ficka för att möjliggöra olika investeringar. Även Fritidsnämnden i Åtvidabergs kommun har vid några tillfällen bidragit med medel för större investeringar. Medlemsantalet har under åren

ökat i stort sätt hela tiden. Intresset för verksamheten har också varit tämligen stort från omgivande tätortsboende.

Målsättningen med VSS verksamhet är att skapa en meningsfull fritidsaktivitet för i första hand traktens invånare både gammal som ung, men även att ge människor i tätortsområdena möjlighet att avnjuta natur och sjöliv på ett behagfullt sätt. Således har VSS försökt att skapa en trivsamt anläggning i småskalighetens tecken och som anpassats efter de små ekonomiska medel som står till förfogande.

I alla föreningar finns det alltid några eldsjälarna, så också i VSS men att försöka peka ut någon eller några i föreningen vore dumt, ty allt det som har åstadkommit har varit beroende av samtliga medlemmars vilja, kunskap och entusiasm. Utan det stödet hade det varit en omöjlighet att skapa Vindommens Småbåtssällskap!

Schambert Andersson

21/9 1861 – 28/5 1932

Amandas öga var från början en ö och är uppkallad efter en av döttrarna till dåvarande markägaren till Solvestad 1-2, Johan Magnus Andersson. Han och hustrun Sara Beata Månsdotter hade fyra barn, Amanda, Augusta, Conradina och Schambert.

Schambert övertog gården efter fadern. När han sålde den till Gunnar Pettersson, far till nuvarande markägarna Sture och Göran Solvesta, hade gården gått i släkten i omkring 200 år.

Gösta Larsson, Majken (Lindkvist) Solvestad och Anders Karlberg vid Sjöboda. Anders var en av medlemmarna i föreningen Blocket som byggde stugan. Bilden är tagen omkring 1950.

Sjöboda

Föreningen Blocket bildades 1944 av fem ungdomar, Carl-August Ståhlbom, Sven i Falla, Anders Karlberg, Nisse och Olle Vallén. De byggde tillsammans ett blockhus som de döpte till Sjöboda. Idén hade Carl-August och Sven fått, efter att de varit på en föreläsning i Fredriksbergs skola. Doktor Stahle från Västervik visade diabilder från skärgården, och då även en liten timrad stuga.

De fick lov att ta virke ur skogen på Solvesta Frälsegård. Anders, Olle och Sven tog var sin yxa och högg timmer, som de sedan fick hjälp att såga till rätt dimensioner. I Petterssons hästhage på Falla grävde de grunden, täckdikade och göt cementpelare för huset att stå på. De fraktade virket i ekor över Fallaviken.

Carl-August var arkitekt och ledde byggandet. Sven var den som till det mesta skötte huggjärnet vid timringen. Anders och Olle var bäst i spikslagning. Tegel till taket fick de hämta gratis i magasinet hos Karlbergs. Sedan de en kväll tapetserat väggarna, med ett sofflock som tapetbord, stod Blockhuset färdigt och klart.

Invigningen hölls den fjärde november 1944. Då deltog även de som hjälpt ungdomarna på olika sätt, Axel Pettersson i Falla, Artur och Friborg Karlberg samt Elof. Sven i Falla hälsade välkommen och Axel i Falla höll invigningstalet. Alla funderade och kom fram till att stugan skulle heta Sjöboda. Friborg berömde ungdomarna för vad de lyckats att åstadkomma. Carl-August sade ”att stugan ska ärvas av ungdom från släkt till släkt”.

Sjöboda skänktes av familjen Fredriksson i Falla till Vindommens Småbåtssällskap 1991. Stugan flyttades till Amandas Öga, på andra sidan av Fallaviken. Den transporterades med hjälp av en lastmaskin på vägen runt viken. Sjöboda används numera som omklädningsrum vid badstranden.

När gässen återvänder

av Tommy Keineby 2005

Melodi: ?

- 1 De tog ett extra varv över sjön
å vi vinkade farväl,
medan nordan blåste helt kallt
sin höstfanfar.
Det känns som det var för länge sen nu,
nog har vintern varit lång.
Men hoppas att det dröjer än några dar.

- 2 O när gässen återvänder
och skiter ner våra stränder
mellan Skedshult, Solvesta och Bremansö.
När gässen återvänder och skiter ner
på holmar och stränder,
då är våren vår och här är gott att bo.

- 3 Jag vaknade tidigt av vårsolens sken
en morgon med koltrastens sång.
Det kändes att detta kanske kunde va dan,
så jag smög mig ur sängen och ut ur vårt hus.
Bara hunden märkte nåt,
och nu står vi nere vid Ögat jycken och jag.

- 4 Just när gässen återvänder,
som skiter ner på Vindommens stränder
mellan Skedshult, Solvesta och Bremansö.
När gässen återvänder och skiter ner
på holmar och stränder,
då är våren vår och här är gott att bo.

Ja då är våren vår och här är gott att bo.

Mellanspel

Ja då är våren vår och här är gott att bo.

VSS-sången

av Arne Karlberg 1981

Melodi: Småfåglarne

- 1 Vi sitter här i kväll ut på denna lilla ö
och hur vi kommit hit ska vi sjunga i en bit.

Refräng TJILLILLI TJALLALLA
LA LA LA LA LAA LA LAA
Vi sitter här och guppar bland småbåtarne.

- 2 Göte han fick en dag, ett stort blixtnedslag,
han hade kommit på; ordet startbidrag.

Refräng TJILLILLI TJALLALLA
LA LA LA LA LAA LA LAA
Vi sitter här och guppar bland småbåtarne.

- 3 Benka var ej sen, att tända på idén,
till möte han oss kalla, för att VSS ska skalla.

Refräng TJILLILLI TJALLALLA
LA LA LA LA LAA LA LAA
Vi sitter här och guppar bland småbåtarne.

- 4 Mä' folk och med få, han börja fälla trä',
dom jobbade och slet, för hästen den var dret.

Refräng TJILLILLI TJALLALLA
LA LA LA LA LAA LA LAA
Vi sitter här och guppar bland småbåtarne.

- 5 Å allting gick ju bra, och alla skrek hurra,
nu kan vi börja bygga, en jäkla redig brygga.

Refräng TJILLILLI TJALLALLA
LA LA LA LA LAA LA LAA
Vi sitter här och guppar bland småbåtarne.

- 6 Å nu så är vi här, fast me' vägen blev besvär,
men ingen är ju less, så vi skålar VSS!

Refräng TJILLILLI TJALLALLA
LA LA LA LA LAA LA LAA
men ingen är ju less, så vi skålar VSS!

Gösta Larsson, Majken (Lindkvist) Solvestad och Anders Karlberg vid Sjöboda. Anders var en av medlemmarna i föreningen Blocket som byggde stugan. Bilden är tagen omkring 1950.

Sången om Sjöboda

av Carl-Erik Ståhlbom, Styra Skattegård, Östergötland, 7 juni 1945

Första kapitlet Melodi: Värnamovisan

- 1 Bort alla tankar som äro tunga,
en liten visa jag nu skall sjunga,
ty sällan äro vi på kalas,
så klara stupen och töm ert glas!
- 2 Se, det begav sig, två pågar knalla,
Carl-August Ståhlbom och Sven i Falla,
med matta ögon och vattmig märg,
till föreläsning i Fredriksberg.
- 3 Där doktor Stahle från "Västerviken",
han visa ljusbilder för publiken.
Han visa holmar och hav och skär,
samt ock en stuga, som denna här.
- 4 Men söndan efter, direkt från fjällen,
kom Sven i Falla, det sker ej sällan,
han kom till August i "Solvstaby",
som satt och drömde och såg mot skyn.
- 5 De två beslöto ett blockhus bygga,
för att sig tak över huvet trygga.
När vädrets makter här lösa släpps,
man är ej torrskodd i blott en keps!
- 6 Men de behövde en tredje kille,
som satsa stålar, tillika ville.
De fråga "Mandus á la Vallén",
men han till Hägerstad föll i sken!
- 7 De fråga Olle, hans större brorsa,
ifall han fick vara med för morsa,
men nej! Han knäsvag var sedan sist,
då han besökte Maj Hammarqvist.
- 8 Men Anders Karlberg vart eld och låga,
så den behövde de knappast fråga.
Han stod och skalv uti varje led,
då skälvde Nisse och Olle med.
- 9 Nu var föreningen alltså klarad,
och varje fråga till slut besvarad.
Fem kisar fanns i föreningen,
som hette Blocket och heter än.

Andra kapitlet

Melodi: Se, Petter Jönsson han såg i fäderneslandet

<p>1 Vår lilla skara dock ganska plötsligt förnimmer,
att det är nödvändigt skaffa sig lite timmer.
Men när de tänkte på sina utvägar alla,
beslöt de stanna för gamle Olsson i Falla.</p> <p>2 En gammal smedja² han hade uti sin ägo,
och Sven och August en dag de stapplande stego,
in över tröskeln och fråga om han vill sälja,
men ack, ett nekande finga de blott svälja.</p> <p>3 De satt hos Svenne och diskuterade nöden,
med synament³ vilka voro bleka som döden.
Men när som Pettersson deras trångmål fick höra,
beslöt han ordna så de fick skog att förstöra.</p> <p>4 Och Anders Karlberg han vände sig till de sina,
som genast tyckte att hans idéer var fina.
Han skulle gratis få taga virke ur skogen,
det var nog tacken för att han ”bunkrade logen”.</p> | <p>5 Så Anders, Olle och Sven, de tog var sin yxa,
och högg så pass, att de kände fukt i sin byxa,
de glömde äta, de glömde titta på ”dinka”¹,
och inte heller de hade tid att pinka.</p> <p>6 Men Anders Karlberg en dag befann sig i fara,
det var den dagen när han skulle förklara,
för sågarn Axel hur sågningen skulle bliva,
men nej, han kunde det inte riktigt beskriva.</p> <p>7 Så fick sågarn såga om det han sågat,
då var det nära att måttet blitt rågat,
han öppna munnen, fast endast litet på gavel,
han svor helt stillsamt, så att det luktade svavel.</p> <p>8 Men sedermera han lär ha kommit på knepet,
då gick det bättre emedan han så ”begrepet”.
Nu blev han vänsäll och riktigt andades friden,
fast ”dj-a påhitt de unga har nu för tiden”.</p> |
|--|---|

Tredje kapitlet

Melodi: Hjalmar och Hulda

<p>1 I Petterssons hästhage börja de nu,
att gräva för stugan en grund.
De började samlas nån gång efter sju
och jobba i kvällningens stund.
Men Nisse tog ofta så miste på vägen
och hamna i Hägerstad i alla lägen,
och säkert han hade mång lycksalig stunn,
var gång som han träffa sin älskade Gun.</p> <p>2 De göto upp pelare utav cement,
på vilka dess hus skulle stå.
De skapandets stormande glädje har känt,
sett natthimlen välva sig blå.
Men Olle han skådat en helt annan himmel,
en kvinnlig gestalt uti Falerums vimmel.
Och ständigt han sjungit om ”Drömmarnas ö”,
för Maj Hammarqvist vill han leva och dö.</p> | <p>3 Och all materiel uti ekor de rott
på kammar som fräsande gå,
och döden med skarpslipad lie har glott
på lur uti böljorna blå.
Men seglatsen djärvt satte kurs uppå stranden,
där blockhuset sträckte sig mot himlaranden.
Var kväll växte huset till hammarens klang,
trots Sven för det mesta med fotbollen sprang.</p> <p>4 Men när han var med var han flitig för två,
han förmaningstal höll som en präst.
Men Anders i Frälsgårn var värre ändå
men samtidigt fuskade mest.
I spikslagning Anders och Olle tog priset,
de spiken fick i uppå endera viset.
När Anders sig slog, han det knappt lär ha känt,
han känner blott endast sin Ulla Precent.</p> |
|--|---|

¹ Dinka = fickur

² Falla smedja flyttad till Domarvik 1999, restaurerad och invigd 2000-2001.

³ Synament = ansikte?

- 5 Carl-August Ståhlbom har vatt arkitekt
och lett deras byggraseri.
De flesta idéer hans hjärna har kläckt,
han visat en djärv fantasi.
Men Nisse han gott uti handen kan taga,
ty bägge för Hägerstad visat sig svaga.
De åkt samma vägar och åt samma håll,
där "föglarna kvettrat" i dur och i moll.
- 6 Och Sven till det mesta har huggjärnet skött
med nerver på klirrande spänn,
varannan sekund han en fråga har mött:
"Säj får jag ett bloss till, o Sven."
Ja, Svenne förvisso, den höllo de vaken,
så länge han hade nåt kvar av tobaken.
De rökte så folk trodde hästhagen brann,
och Anders han "bunkra" så kallsvetten rann.
- 7 För grundvattnet hade de täckdike grävt,
det August med tegelrör lagt.
De grävde en skumsil så de andra bävt,
den största man sett i vår trakt;
i botten den erhöill en sån diameter,
att den vart för trång för en myggas "klometer",
och jag vill blott säga vad alla har känt,
på den borde Nisse och Sven ha patent!
- 8 För att giva väggarna stadga och stöd,
man måst tapetsera en kväll.
De strök på ett sofflock, varunder som död
sov Olle och snarka så säll.
Han drömde som vanligt om sin lilla flamma,
men allt vad han drömde, kan göra detsamma.
Och Arturs billås i dörren höll vakt,
och grabbarna sjöngo och ströko i takt
- 9 Och tegel till taket de gratis har "tatt",
hos Karlbergs från dess magasin.
Nu uppstod i Blocket en livlig debatt,
då Sven fick en gråtängslig min.
Men hur det nu var slängdes teglet på taket,
och Sven stod vid sidan och vänta på braket.
Men ack, all hans farhåga onödig var,
ty när det var pålagt stod blockhuset kvar.
- 10 Till sist stod så Blockhuset färdigt och klart,
så skönt som en underbar dröm.
I varje detalj var det välgjort och rart,
så Blocket är värt sitt beröm.
Och furorna stodo så stolta kring landen,
och Vindommens vågor de sjöngo mot stranden.
Och fem stycken pojkhjärtan slog i takt,
för vackraste stugan i vackraste trakt.

Fjärde kapitlet

Melodi: Svinnsta skär

- 1 Den fjärde november uti fjol höst
man Blockhuset invigde.
Och mången kom dit för att få en tröst
plus priffe eller bridge.
Regning var senhöstnatten,
men glädjen den steg under hatten.
Alla var torra och korkarna small,
så att få stod pall.
- 2 Axel i Falla var med också,
han var så glad i hågen.
Artur och Friborg kom bägge två
och gledo fram på vågen.
De tre vilka allt timmer skänkte,
blev inbjudna såsom man tänkte.
Och Elof som fraktat i ur och skur,
kom i spräckt bonjour.
- 3 Allis hon dukat så fint och rart
men dragit sig tillbaka.
Nu samtliga slog sig ner så klart
och åt så gaffla knaka.
Men, för att bliva varma,
tömde de Vermouth i "tarma".
Aldrig förglömmer man stunder som den
uti hästhagen.
- 4 Sven uti Falla höll hälsningstal
till stugans alla gäster.
Han kunde hälsa en fullsatt sal
med segerstolta gester.
Ute slog vågor mot stranden,
men inne slog renat mot tanden,
ingen den stunden förglömma väl kan
uti Blockstugan.

- 1 När blodet rätt snart börjar svalla
och värmen blir stor uti sal,
då reser sig Axel i Falla
och håller ett invigningstal
Och alla bland tankarna leta
och frambär det bästa i famn:
Men Sjöboda stugan fick heta,
det vackraste, skönaste namn.
- 2 Sen lånade Friborg vart öra,
han talade värmande gott;
om ungdom som lyckats att göra.
det som ej de äldre förmått.
Och alla hans meningar tyddes,
men alla så tyddes de väl,
av åhörarskaran som lyddes
och gömde vart ord i sin själ.
- 3 Och byggchefen ”Acke” nu håller,
sitt stora och stormande tal.
Han kommer med såna paroller,
att verkan blir fenomenal.
Han sade, att stugan skall ärvas,
av ungdom från släkt till släkt,
men blott genom bönder förvärvas,
den ungdom, som hinder ej knäckt.
- 4 Men Friborg han fortsatte valsen
och sade till pojkarna sen,
att flickorna taga om halsen
och sörja för fortplantningen.
Han sade så, utan att fnittra,
att Sjöbodas chef stod på tur:
- Kanhända när föglarna kvittra,
han sade, en sådan filur.
- 5 Så talades det hela natten,
och Friborg han talade mest.
Och pilsner de drucko som vatten,
det var en sjudundrande fest.
Och flickorna inbjudna blevo
på söndan på kakor och vin.
De för sina värdar beskrevo,
att de tyckte stugan var fin.
- 6 Så levdes det ända till kvällen,
intill dess att klockan var fem.
Men då var allt slut i butellen,
och all begåvo sig hem.
Men Sjöboda kvar stod på stranden:
En drottning, som fallen från skyn,
som stod där och vinka med handen,
till Falla- och Solvestabyn.

Sjöboda skänktes av familjen Fredriksson i Falla till Vindommens Småbåtssällskap 1991. Stugan flyttades till Amandas Öga, på andra sidan av Fallaviken. Den transporterades med hjälp av en lastmaskin på vägen runt viken.. Sjöboda används numera som omklädningsrum vid badstranden.

